

stavil načelne teze o ljudski likovni umetnosti in o stavbeništvu deloma iz razvoja stilov v preteklosti in deloma s karakteristikiko ljudskega stavbarstva na Hrvatskem; vzporedno z ljudsko umetnostjo so bile prikazane tudi ljudske noše iz polpreteklosti in plesi iz hrvatskih migracijskih diaspor na južnem Moravskem.

Poročila in razprave v posebnem delu so temeljile na pokrajini in izročilu, v splošnem pa na časovnih ustreznostih, izročilu in zgodovini ljudske kulture, kar je vodilo do ugotovitve o potrebi varstva ljudske kulture v sestavu varstva kulturnih spomenikov, sodelovanja raziskovalcev ljudske kulture z muzeji in zavodi za varstvo kulturnih spomenikov, zlasti pri ljudskem stavbarstvu pa z arhitekti, stavbeniki in umetnostnimi zgodovinarji ter obratno. K tem ugotovitvam je navajala tudi pohvalna spomeniško-varstvena in muzejska prizadevnost obeh krajev kongresa, Zaječarja in Negotina, ki upoštevata ljudsko kulturo, n. pr. s stavbnimi spomeniki, za enakovredno vsaki drugi.

Raven poročil in razprav je bila zlasti v splošnem delu metodično in strokovno na višini, tako da sta kongres kot tudi letna skupščina z nakazanimi metodičnimi prijemi in iznesenim gradivom svoj namen vsestransko dosegla. Pač pa je bila v poročilih in razpravah v posebnem delu marsikje očitna nejasnost, ali so namenjena domačim krajevnim ali pa nedomačim tujim udeležencem kongresa. Razmerje med obsegom obravnav iz materialne in duhovne kulture je bilo skladno; tudi izlet na folklorno revijo v Gamzigrad je navzlic njenemu duhovnokulturnemu obeležju odkril za veliko večino udeležencev še neznano materialno-kulturno področje z naselji, stavbarstvom, nošo in prehrano in tako razširil ljudskokulturno obzorje prav vsem.

Na letni skupščini Zveze združenj folkloristov Jugoslavije 10. septembra 1958 je bil izvoljen nov odbor s predsednikom prof. M. Vasiljevićem; izmed Slovencev je bil v novi odbor izvoljen M. Matičetov.

Résumé

LE Ve CONGRÈS

DE L'UNION DES SOCIÉTÉS DES FOLKLORISTES DE YOUGOSLAVIE

L'auteur donne un rapport sur le 5e Congrès et la réunion annuelle de l'Union des Sociétés des Folkloristes de Yougoslavie, tenus du 8 au 11 septembre 1958 à Zaječar et à Negotin, en Serbie. Dans la partie générale du Congrès, les communications traitaient la ballade, sa notion, son expression musicale et son évolution historique, tandis que le reste des communications traitait les principes et la méthode des collaborateurs musicaux à la radio, et enfin l'art populaire et le costume national.

INTERNACIONALNA KONFERENCIJA ZA ETNOLOŠKU KARTOGRAFIJU U LINZU

Branimir Bratanić

Polazeći sa ispravnog stanovišta, da se mnogi problemi etnologije mogu tek onda sagledati u njihovu čitavu dosegu i pravo ocijeniti, kad poznajemo raširenje pojedinih pojava i preko granica vlastitog državnog područja, poduzelo je Društvo za austrijski etnološki atlas (Gesellschaft für den Volkskundeatlas in Oesterreich) inicijativu, da dodje do suradnje onih, koji rade

na etnološkim atlasima u zemljama, susjednim Austriji. Kao prvi korak za to bila je sazvana od 11. do 13. decembra 1958 u Linzu Konferencija za etnološku kartografiju.

Pored 11 predstavnika austrijskog etnološkog atlasa na konferenciji je sudjelovalo i 7 učesnika iz susjednih zemalja, i to po jedan iz Zapadne Njemačke, Svajcarske i Mađarske, a po dva iz Cehoslovačke i Jugoslavije (M. S. Filipović i B. Bratanić). Italija ovaj put nije bila zastupana, ali ima nade, da će i njezini predstavnici biti prisutni na idućim sastancima. Uz konferenciju je bila priredena i mala izložba etnoloških atlasa, karata i drugih materijala i literature u vezi s etnološkom kartografijom. Nakon referata, koji su prikazali dosadašnji rad na etnološkoj kartografiji u svakoj od zastupanih zemalja došlo je do žive diskusije. Pozitivno je, što su — unatoč nekim razlikama u gledanju — u diskusiji svi učesnici bez razlike naglašavali potrebu konkretne suradnje i koordinacije rada na etnološkim atlasima pojedinih zemalja. Bio je predložen i niz tema, koje bi trebalo zajednički obraditi, ali je to pitanje ostavljeno za kasnije. Na kraju je jednoglasno primljena rezolucija, u kojoj se naglašava spremnost svih učesnika, da počnu po mogućnosti provoditi koordinaciju između atlasa svojih zemalja, i njihovo nastojanje, da pomognu i ubrzaju evropsku suradnju na polju etnološke kartografije. Osim toga povjereno je generalnom sekretaru austrijskog društva za etnološki atlas, dru. E. Burgstalleru, i članu komisije za etnološki atlas Jugoslavije, dru. B. Brataniću, da u ovoj stvari uspostave kontakt s postojećim nacionalnim i internacionalnim organizacijama i da o tom izvijeste na idućem sastanku zemalja učesnica.

Time je učinjen prvi korak za toliko potrebnu koordinaciju rada na etnološkim atlasima između šest susjednih zemalja, koje unatoč znatnim razlikama u jeziku, geografskim prilikama, povijesti, ekonomskom, socijalnom i političkom uređenju imaju mnogo toga zajedničko u tradicionalnoj kulturi svojih naroda. Upravo takve zajedničke crte ne mogu se objasniti jednostrano, iz perspektive samoga jednoga naroda. Tu je potrebna internacionalna suradnja, i to ne samo između susjednih naroda, nego i u još širem, evropskom, okviru, kako se to i kaže u rezoluciji. Na taj način mogla bi zajednička akcija ovih zemalja u sredini Evrope dovesti do ostvarenja jednog važnog dijela onoga plana za veliki etnološki atlas Evrope; koji priprema posebna stalna internacionalna komisija sa središtem u Parizu.

Zusammenfassung

INTERNATIONALE KONFERENZ FÜR VOLKSKUNDLICHE KARTOGRAPHIE

Der Verfasser berichtet über die vom 11.—13. XII. 1958. in Linz abgehaltene Konferenz für volkskundliche Kartographie, wo im Prinzip die Koordinierung der volkskundlichen Atlaswerke der vertretenen Länder (Deutsche Bundesrepublik, Jugoslawien, Österreich, Schweiz, Tschechoslowakei, Ungarn) beschlossen wurde. Die Teilnehmer der Konferenz betonten auch ihre Bestrebung, die europäische Zusammenarbeit auf dem Gebiete der volkskundlichen Kartographie zu fördern. Somit ist ein wichtiger Schritt auf dem Wege zur Verwirklichung eines volkskundlichen Atlases von Europa getan und eine konkrete internationale Zusammenarbeit angebahnt, die allein die traditionelle Kultur der europäischen Völker mit wissenschaftlicher Objektivität belichten und den einseitigen Interpretationsversuchen ausweichen kann.